

י"ט כסלו חג הגאולה | כתות א-ב

מטרות השיעור:

- < העברת סיפור המאסר והגאולה בצורה חווייתית ומעט שונה מתמיד.
- < התלמידים יבינו את המשמעות המעשית של גאולת האדמו"ר הזקן - מה היה קורה אילו...

מבנה השיעור:

- < "עניין של נקודת מבט" - סיפור המאסר והגאולה - קצת אחרת... 20 דקות
- < "מה היה אילו" - פעילות להמחשת גודל הזכות שבחג הגאולה - 15 דקות
- < סיכום - השלמת תמונות (כיתה א')/מילים (כיתה ב')

הכנה:

- < נספח 1 - תמונות - להדפיס פעם אחת כל דף בגודל A4.
- < נספח 2,3 - להדפיס פעם אחת עבור המורה.
- < נספח 4 או נספח 5 - להדפיס ולצלם כמספר התלמידים בכיתה.

חלק ראשון של השיעור:

"עניין של נקודת מבט"

כל 2-3 תלמידים יקבלו תמונה (נספח 1 - פירוט התמונות הנדרשות). המורה יקריא סיפורים (נספח 2) ועל התלמידים יהיה לחשוב אם התמונה שלהם היא זו שמתאימה. חשוב: המורה יכול להחליט, בהתאם לרמת הכיתה - לספר פחות סיפורים. במקרה כזה, יש להוריד את התמונות המתאימות. כמו כן, יש לשים לב: הסיפורים נכתבו על סמך שיש לתלמידים ידע מוקדם והם לא שומעים את הסיפור בפעם הראשונה. מורה שהחומר חדש לתלמידיו יספר בקצרה את הסיפור עצמו לאחר 'פתרון' החידה - לאיזו תמונה הסיפור שייך. כאשר מקריאים את הסיפורים אין לציין בפני התלמידים את שם המספר.

חלק ב':

בכיתה א':

המורה יקריא הקראה קצרה שתוכנה השאלה מה היה קורה אילו זממם של המתנגדים היה עולה בידם. (נספח 3) עוד לפני פירוט התשובות. לאחר ההקראה, התלמידים ישנו משפט קצר, אותו הם יכריזו לאחר כל משפט שהמורה יקריא. המשפט:

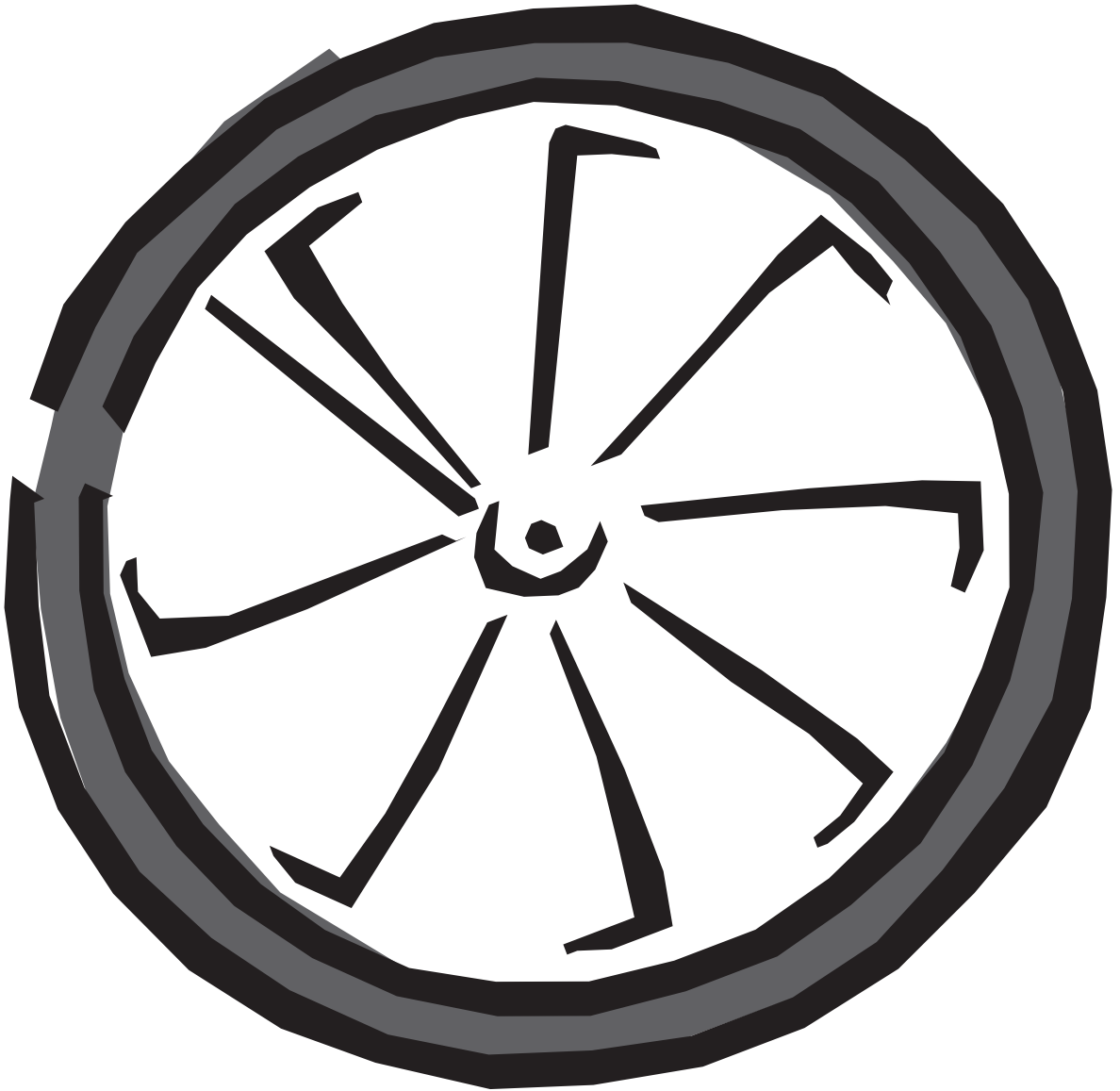
תודה השם, על חג הגאולה, תודה שהחסידות זכתה להצלה!

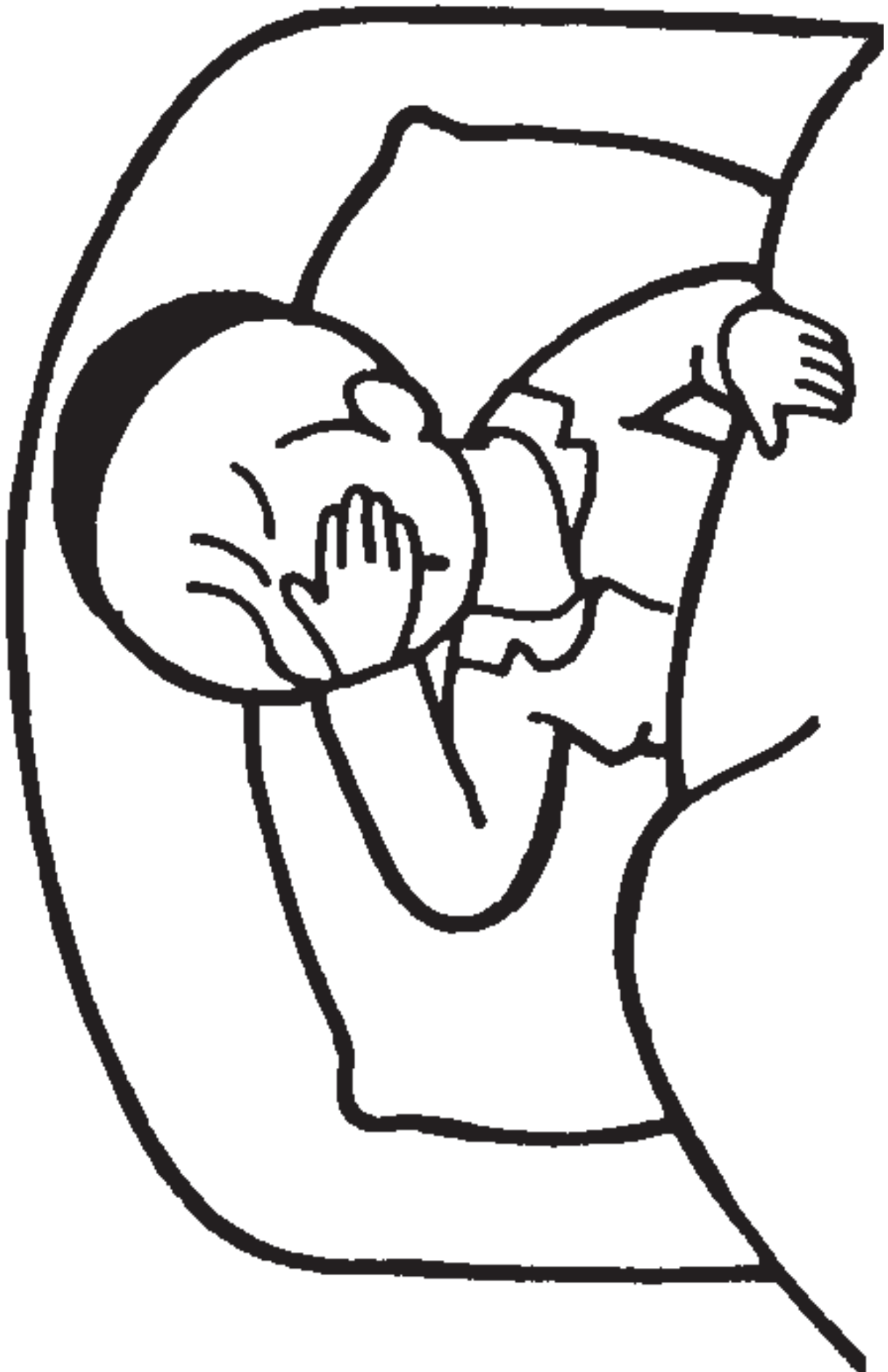
המורה יקריא משפטים. (המשך נספח 3). חלק מהמשפטים יהיו דברים שהחסידות זיכתה אותנו בהם - בזיקה לעולמם של הילדים. חלק יהיו משפטים סתמיים.

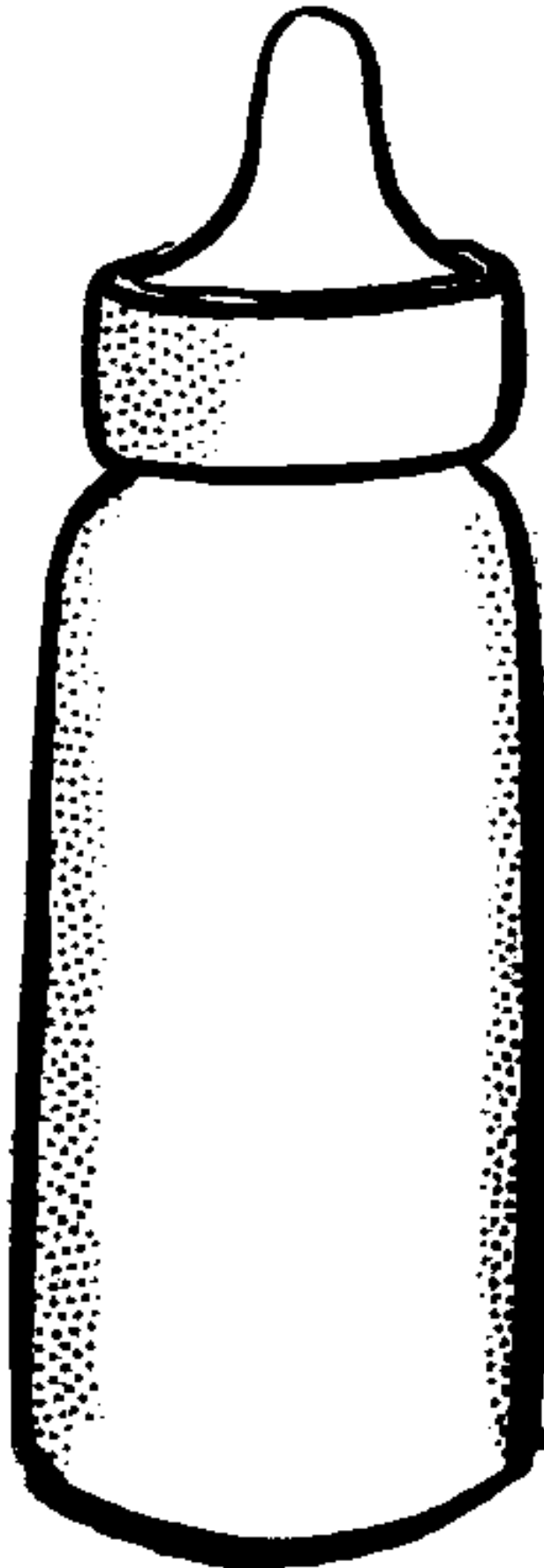
המשימה: במקרה של משפט קשור לחסידות - התלמידים יעמדו על הכיסא ויכריזו את המשפט. במקרה שהמשפטים סתמיים. התלמידים יניחו את הראש על השולחן, בתנוחת שינה.

לסיום, התלמידים יקבלו דף עבודה מוקטן ובו סיכום הנלמד בשורות קצרות, כאשר חלק מהמילים חסרות. (נספח 4) לכיתה א', המילים החסרות יהיו בתמונות. (נספח 5)

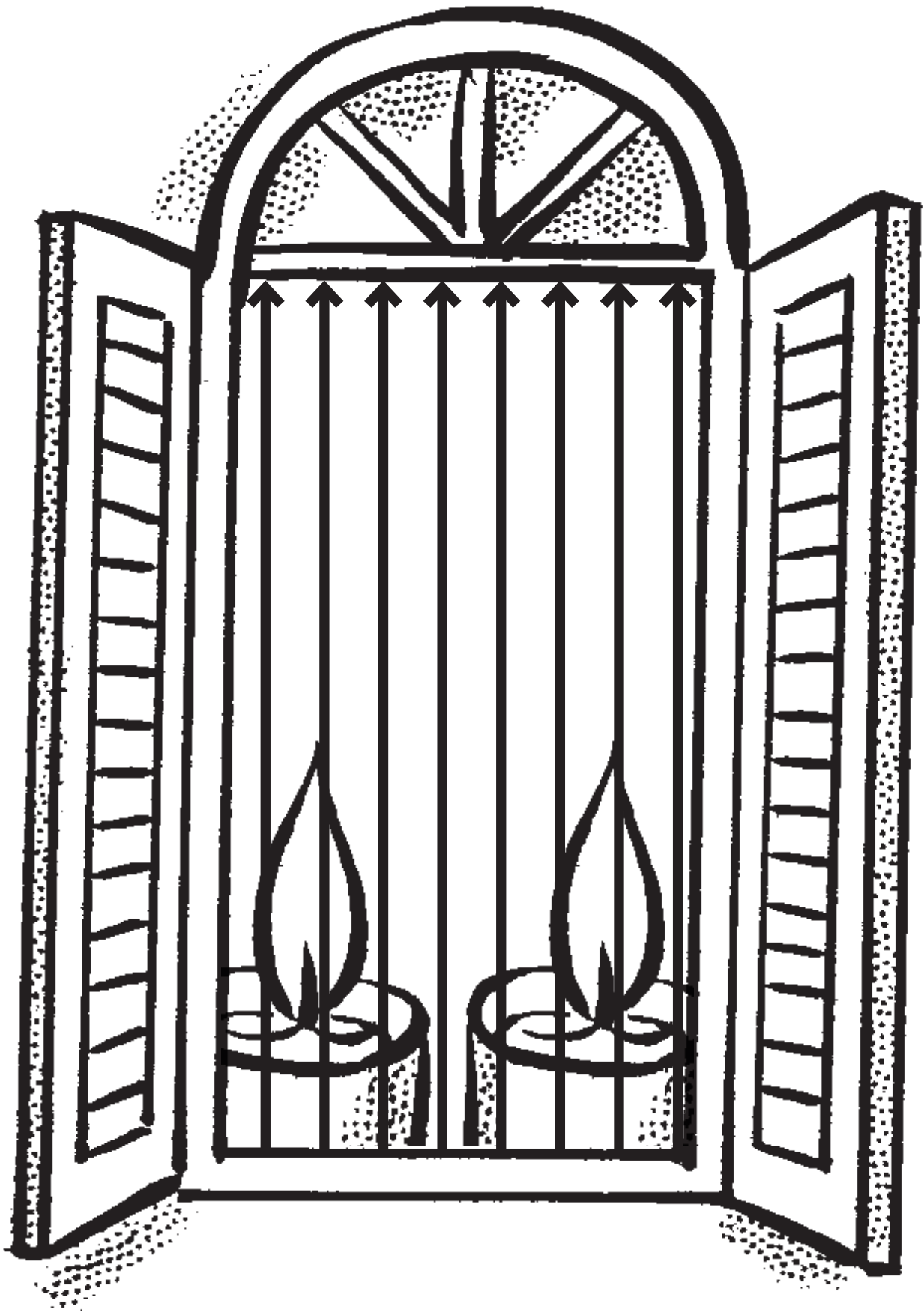
חשוב: חלק מהתשובות, בשני חלקי השיעור מאתגרות מעט. אך מכיוון שהתלמידים נדרשים לבחור מתוך מספר מילים נתון (תרמילון או תמונות נתונות) הרי שבמקרה בו השאלה עצמה קשה מדי, יוכלו להיעזר בשיטת האלימינציה - מה לא מתאים.

הגלגל מספר:

היינו בדרך, הכל התגלגל כמו שצריך.
 פתאום, הכל השתבש. תראו, אני בסך הכל גלגל, להבין אני לא מממש מסגל, אבל זו היתה
 עבודה!
 קצת לפני שהשמש שקעה, פשוט נעצרת. זהו! לא יכולתי יותר לזוז. אני מבטיח לכם
 שנסייתי! כלום לא עזר!
 את הגלגל השני, זה שנשבר, מספן, החליפו באחר, הסוס מת והביאו סוס חזק יותר, אבל
 שום דבר לא עזר!
 מבחוץ הכל היה נראה בסדר, שני סוסים חזקים, ארבעה גלגלים ענקיים - ו... אפס. לא
 זזים.
 נראה לי שאני יודע למה... גם אתם?

האבטיח מספר:

דבר כזה עוד לא קרה לי, עד אותו היום.
 אני רגיל שחותכים אותי יפה, מסדרים אותי בצלחת, נועצים בי מזלג ואוכלים. אבל תודו
 שלהזרק, ככה, בבית אחת, מחלון הקומה השלישית, זו חויה לא הכי נעימה.
 רק מה, בשביל מטרה כזו, אפילו לזה הייתי מוכן.
 כי לא הייתי סתם אבטיח. הייתי אבטיח עם פתק!
 כן כן, בתוכי, חוץ ממץ אדם וגרעינים שחורים, הכניס מישהו פתק!
 ובפתק היו כתובות שש מלים:
 התדעו מהו?

קצרת הדיסה מספרת:

מישהו מוזר כאן... מישהו לא רגיל. כבר הרבה שנים שאני משמשת קערה של אכל ואף פעם
 לא הרגשתי כזו תחושה מוזרה. זה קצת דוקר.
 מה יש שם? מה נמצא מתחת לאכל הטעים שר' מרדכי הכין? מה זה, זה פתק??!!
 מי שם פה פתק?
 ולמה הוא עשה את זה?
 רגע, אני חושבת לי פה מחשבות ובכלל לא שמה לב שהגענו. מישהו מעביר אותי מיד ליד.
 הי, ידים קדושות מחזיקות בי! אני מרגישה את זה!
 מי זה שאוכל ממני? מי?

רגע... הוא מגיע אל הפתק! יו, עכשו אני רואה...
זה בדיוק מה שכתוב בפתק... מי האוכל והיכן הוא נמצא?
תגידו, אתם יודעים את התשובה?

חמש בראשית מספר:

שלום ילדים, אני ספר מיוחד, לא סתם חמש פשוט... כזה שמנח אצלכם בארון. אני החמש של רבי לוי יצחק מברדיצ'ב.
למה באתי עכשו, כשאתם לומדים בכלל על האדמו"ר הזקן? אז זהו, שבדיוק עליו רציתי לספר לכם משהו. עליו ועלי.
היה זה ממש אחרי המאסר הנורא. שליח מיוחד הגיע מלאדי אל רבי לוי יצחק בבקשה שיתפלל על הרבי. זה רעיון מצוין, נכון?
אבל היתה בעיה... מה הבעיה?
השליח לא זכר את שמה של אמו של הרבי. וכשמתפללים, אתם בטח יודעים את זה, צריך לומר גם את שם האם.
אתם יודעים מה עשה רבי לוי יצחק? לא פחות ולא יותר. פתח אותי...
בדיוק היתי מנח שם על השלחן, לא במקרה כמובן.
הצדיק פתח אותי, כאלו במקרה, ואני, ברור שאין מקרה בעולם, כן? נפתחתי בדיוק בפרשת מקץ. ואיזה פסוק בדיוק ולא במקרה קפץ מול עיניו של רבי לוי יצחק.
"וירא יעקב כי יש שבר במצרים".
מיד ידע הצדיק את שמו של הרבי, "שב"ר", כן אמר, "הוא ראשי התבות: שניאור בן רבקה".
אני בטוח שלתפלות של רבי לוי יצחק היה חלק בגאולה שאתם חוגגים היום. גם אתם חושבים ככה?

הירח מספר:

כמו בכל יום מאז היום הרביעי הראשון, עמדתי למעלה והבטתי על העולם. מדי פעם קורים שם דברים מעניינים למטה, ואני שרואה טוב דוקא בחשך, אוהב לשים לב אליהם.
אבל מה שקרה באותו הלילה, זה לא קרה מעולם. אתם יכולים להאמין לי כי אני, הרי, רואה את הכל מלמעלה.
אתם יודעים את מי ראיתי? ראיתי את רבי שניאור זלמן, בעל התנאי. ולא, הוא לא היה בתוך בית המדרש בליאדי. ממש לא.
הוא היה בתוך סירה!

סירה? עוד לא הספיקתי להתפלא מה עושה צדיק גדול כמוהו בתוך סירה והנה, אני מתחיל להרגיש שיש לי קשר לכל העניין. העסק נהיה הרבה יותר מעניין. ברגע הראשון, משהו לא היה מובן. הרבי הסתכל עלי, בקש ממוביל הסירה משהו. זה היה קשור אלי, אני בטוח. אבל מוביל הסירה לא הסכים!

פתאום, אני רואה אותו, את מוביל הסירה, מזיע. היה לילה קריר, מה פתאום הוא מזיע? אני רואה שהוא מתאמץ! מתאמץ להושיט את הסירה, אבל לא מצליח.

כמה דקות חלפו כן, והסירה זזה שוב.

ואז, ראיתי אותו, את הגוי. ראיתי עליו שהוא הבין. ראיתי שהוא הבין שבסירה יושב צדיק גדול. עכשו, הוא עצר את הסירה בעצמו ונתן לרבי לברך. לברך את מי? אותי, כמובן. את הירח שראה את כל הספור מלמעלה.

קירות בית הכלא מספרים:

את האמת, מאוד לא נחמד לנו להיות קירות של בית כלא. איזה מן תפקיד זה? לראות ככה, אנשים סובלים. בדרך כלל האנשים שאותם אנחנו פוגשים הם לא סוג האנשים הכי נחמדים.

אתם יודעים, אנחנו הרי קירות של בית כלא. לא סתם קירות רגילים. אלו הם האנשים הרגילים.

אבל אז, מי שהיה בינינו - לא היה אדם רגיל בכלל. היה זה רבי שניאור זלמן. אתם יודעים על מי אנחנו מדברים, נכון?

יש לנו המון על מה לספר, כי חמשים ושלושה ימים שלמים היינו ביחד עם הרבי. אבל ספור אחד רצינו לספר לכם במיוחד.

זה הספור על הבקור.

הבקור, נו... אתם בטח יודעים למה אנחנו מתכוננים.

הבקור של שני הצדיקים.

האמת, שעד היום אנחנו לא מבינים איך הם נכנסו לחדר. החדר היה נעול!!! אין בעולם מי שיכול לפרץ את המנעולים של בית הכלא הרוסי! זה לא קרה אף פעם לפני כן, ולא קרה לעולם אחר כן. אבל זו הייתה עבודה. פתאום, בדרך פלא, היו בחדר שני אורחים.

גם הם היו צדיקים, ראו את זה עליהם מיד.

והם דברו עם הרבי. הם אמרו לו שהוא נמצא בכלל שהוא מפרסם את החסידות. אבל, מיד אחר כך אמרו לו - שכשיצא לחפשי, עליו להמשיך לפרסם אותה אפילו עוד יותר מקדם.

אתם יודעים אולי מי היו שני הצדיקים האלו, ואיך הם נכנסו לתא?

כולם יודעים על מה השמחה הגדולה,
 היום אנחנו חוגגים את נס ההצלה,
 אך האם חשבתם פעם, מה היה אם לא?
 אם המלשין היה מצליח במזימה הזו שלו?
 אם הקטרוג היה מצליח, נורא ואיום,
 מה היה איתנו כולנו היום?

אם לא היינו זוכים לי"ט כסלו, אז...:

לא היו לנו משחקים.
 לא היה לנו בית ספר חב"ד.
 לא היה לנו את הרבי!
 לא היינו הולכים לתהלוכת ל"ג בעומר.
 לא היינו גרים בארץ ישראל.
 לא היינו לומדים את נרות להאיר.
 לא היינו חוגגים את חג הפסח.
 לא היו לנו התוועדויות חסידיות.
 לא הייתה ישיבת תומכי תמימים.
 לא היינו לומדים בבית ספר.
 לא היו שלוחים בכל מקום בעולם.

כ"ה

דה עבודה

פִּתְּחָה הַגֶּאָקָה י"ט פִּתְּכֶם לוֹ
 אֲנִיחֶנּוּ יִמְחִימֵם מִפְּנֵי מַכֵּל ה' _____
 פִּתְּחֵנוּ אֲזִמְרִים תוֹדֶה לְהַשֵּׁם
 עַל יִשְׂרָאֵל הַיְּשָׁעִים לֹא הִתְנַשֵּׂם.
 ה' _____ שֶׁל הַחֲסִידוֹת לֹא נִגְדָּע וְלֹא נִכְרַת
 וּבִזְכוּת זֶה אֲנִיחֶנּוּ זִזְכִּים _____
 לְקִרְאָתָהּ הַגֶּאָקָה הַאֲמִתִּית, וְ _____
 יִשְׁכְּנָה עוֹד הַיּוֹם שׁוֹב מִחֲדָשׁ.

תְּרַמְּלֵנוּ:

כ"ה

דה עבודה

פִּתְּחָה הַגֶּאָקָה י"ט פִּתְּכֶם לוֹ
 אֲנִיחֶנּוּ יִמְחִימֵם מִפְּנֵי מַכֵּל ה' _____
 פִּתְּחֵנוּ אֲזִמְרִים תוֹדֶה לְהַשֵּׁם
 עַל יִשְׂרָאֵל הַיְּשָׁעִים לֹא הִתְנַשֵּׂם.
 ה' _____ שֶׁל הַחֲסִידוֹת לֹא נִגְדָּע וְלֹא נִכְרַת
 וּבִזְכוּת זֶה אֲנִיחֶנּוּ זִזְכִּים _____
 לְקִרְאָתָהּ הַגֶּאָקָה הַאֲמִתִּית, וְ _____
 יִשְׁכְּנָה עוֹד הַיּוֹם שׁוֹב מִחֲדָשׁ.

תְּרַמְּלֵנוּ:

כ"ה

דה עבודה

הַתּוֹדָה _____, עַל חֵם הַגָּאֹלָה,
הַתּוֹדָה יְשֵׁה _____ זְכֻתָּהּ לְהַצֵּלָה!
כִּי בַּזְכוּת הַיּוֹם הַמַּיְחָד הַיָּהוּ זֶה _____,
יֵשׁ _____ אֶת כָּל הַחֲסִידוֹת כָּלָה.
יֵשׁ לָנוּ אֶת _____, וְאֶת כָּל הַפְּנִיָּהִים,
גַּם אֶת כָּל הַגָּדְמוֹ"רִים, הַ _____ וְהַחֲנִיִּים,
וְיֵשׁ לָנוּ _____ בְּרוּרָה וְסִלּוּלָה,
יְהִי: שְׂמֹחַ בְּכִילָה אוֹתָנוּ יֵשׁ רַ לְ _____.

הַתּוֹמָלִין: הַגָּאֹלָה • חֲסִידוֹת • יְהִי: • לָנוּ
גָּאֹלָה • הַשֵּׁם • נִפְלָא • הַרְבֵּי

כ"ה

דה עבודה

הַתּוֹדָה _____, עַל חֵם הַגָּאֹלָה,
הַתּוֹדָה יְשֵׁה _____ זְכֻתָּהּ לְהַצֵּלָה!
כִּי בַּזְכוּת הַיּוֹם הַמַּיְחָד הַיָּהוּ זֶה _____,
יֵשׁ _____ אֶת כָּל הַחֲסִידוֹת כָּלָה.
יֵשׁ לָנוּ אֶת _____, וְאֶת כָּל הַפְּנִיָּהִים,
גַּם אֶת כָּל הַגָּדְמוֹ"רִים, הַ _____ וְהַחֲנִיִּים,
וְיֵשׁ לָנוּ _____ בְּרוּרָה וְסִלּוּלָה,
יְהִי: שְׂמֹחַ בְּכִילָה אוֹתָנוּ יֵשׁ רַ לְ _____.

הַתּוֹמָלִין: הַגָּאֹלָה • חֲסִידוֹת • יְהִי: • לָנוּ
גָּאֹלָה • הַשֵּׁם • נִפְלָא • הַרְבֵּי